

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Euphrasia virgo 13. Ma[r]tij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

DE S. EUPHRASIA VIRGINE

13. Martij Sur. Tom. 2.

Rursum in hanc scenam amice Lector mihi introducenda est puellula, quæ ad spirituale bellum ipsamet doctissima, coequam sibi puerorum atq; adolefcetum ætatulam, prudentiæ norma ad honestatē erudiat. Euphrasia regio sanguine, Antigono Patre, matre Euphrasia edita, vtrisque castitatis laude clarissimis, dignaq; parētib; soboles, primam Christo sponso pueritiam dedicauit. Cum enim quadam vice matrem suam ad cœnobium comitaretur, mox tanto religiosæ vitæ amore capta est vt illinc abcedere licet septennis recusârit. Itaq; sacrum habitum læta suscipiens intra illud pietatis sacrarium virtute iuxta ætate succrescebat. Moritur interea mater eius Euphrasia, omnesq; suas facultates filia pro pietate dispēsandas relinquit. Postquam vero Imperatori mors eius suboluit, accito ad se Senatore, cui ipsius despōsa erat filia, ait eam degere in Monasterio. Ille autem rogauit Imperatorem, vt missis illuc literis iuberet eam redire Constantinopolim & nuptias celebrare. Vbi vero Imperatoris literas accepit Euphrasia, legit eas ridens, moxq; sua manu hunc in modum illi rescripsit: Domine Imperator, ita ne suades ancillæ tuæ, vt repudiato Christo, homini corruptibili & quē paulo post vermes edent cōiungar? Absit hæc tanta peruersitas ab ancilla tua. Oro itaq; Domine Imperator,

ne

*Septennis
ingreditur
monasteri-
um.*

*Euphrasia
oblata ab
Imp. recusat
nuptias.*

ne tibi deinceps vir ille hac de re molestus sit. Ego enim me Christo deuoui, & fieri non potest, vt illū abnegem. Precor autem Imperium tuū, vt sis memor parentum meorū, nostrasq; opes & facultates dispēses in pauperes & Christi Ecclesias. Seruos vero omnes manumittas, & patris mei actoribus præcipe, vt debitum omne remittant agricolis, iā inde ab obitu patris mei vsque in præsens, vt sine sollicitudine possim seruire Christo, cui me totam cōmisi. Ora pro ancilla tua, oret etiam Christo amabilis Domina mea Augusta pro ancilla sua. Deinde obsignans Epistolam tradidit eam veredario. Cum autem Imperator & Augusta eam legissent, vbertim fleuerunt: cōuocatoq; mox Senatu, ac patre eius cui desponsa erat Euphrasia, iussit Imperator, vt cunctis audientibus epistola recitaretur: totusq; confessus illa chrymans dixit. Reuera hæc est Antigoni & Euphrasiæ filia, qui tibi Imperator sanguine iuncti fuere. Reuera religiosorum parentum religiosa filia. Euphrasia vero se totam componebat ad voluntatem Dei, & quidem supra vires sese affligebat, eratq; annorum duode-

*Teimonij car
nē edomas.*

Humilitas.

animo. Erat in illo monasterio more receptū, ut si qua soror in somnis diabolica fuisset illusionē tentata, mox id Abbatissæ aperiret. Illa vero cū lacrymis orabat Dominum, ut maligni infestatio ab ea arceretur: iubebatq; illi ut strato suo lapides supponeret, & cineribus aspergeret cilicium, sicq; in decimum vsq; diem cubaret. Accidit vero, ut Euphrasia virgo sanctissima aliquid eiusmodi pateretur. Itaq; lapides strato suo supposuit & cilicium cinere consperxit. Quod videns Abbatissa ait ei: Cur non exposuisti mihi maligni dæmonis tentationē? Illa vero ad eius collapsa pedes: Ignosce mihi, ait, Domina, nā prohibebar verecundia. Cui Abbatissa: Quandoquidem iam pugnare cœpisti cum hoste, viriliter age, ut post victoriam coroneris. Post dies non multos iterum tentata est, idq; sorori Iulix indicavit. At illa dixit: Domina mea Euphrasia, ne quæso celes isthoc Dominam Abbatissam, sed explica ei ut roget Dominum pro te. Fertur enim multas ab ineunte ætate diabolicas pertulisse tentationes & diebus quadraginta nihil accepisse cibi vel potus, sed immobiliter in precibus perdurasse, sicq; diaboli fraudes & insidias superasse. Omnes autem impugnamur à Diabolo, sed speramus in Domino quod illum vincemus. Actis igitur huic sorori gratijs, rem omnem Abbatissæ enunciat. At illa: nihil, inquit, formides filia maligni illius quibus nos oppugnat infestationes, sed constanter & animo im-

moto

moto illi resiste. Multas illius tentationes passura es: sed certa viriliter, vt à Christo sponso tuo victoria triumphos promerearis. Interrogauit autem illa, quot dies ieiunaret. Cumq; illa dixisset: Tres, iussit vt quartum etiam diem huic abstinentie adiungeret. Quam illa iussionem cum ingenti lætitia excipiens discessit. Volens autem illam Abbatisa etiam ad maiora obedientie lucra euehere madauit ei acerrimum quendam lapidum in alium locum transportare. Quos illa læto animo, tametsi prægrandes, aliò transtulit. Altera vero die rursus ei ait Abbatisa: En, filia, loco inconueniente saxa posuisti, reporta ea in locum pristinum. Mox Euphrasia cum multa alacritate, lapides ad priorem locum submouit. Hac ratione ad dies triginta eam occupauit, vt eius patientiam probaret. Aderat autem rursus Satan & dormienti infestissimum se exhibens, maximum ei certamen attulit. Illa quamprimum Abbatisæ suas angustias detexit. Quæ cum pro illa rogasset, ait ei: Filia mea, certaminis hoc tempus est. Caue ne ille iniquus eneruet animum tuum, & perdas omnes labores tuos. Si ad breue tempus illius impetum sustinueris, vbi se senserit victum, cum ignominia iterum à te aufugiet. Dicebat eidem etiam soror Iulia: Domina & soror mea, si in hac ætate cum illo non conflagimus eumq; profligamus, quas ad bellandum vires in senectute habituræ sumus? Cui Euphrasia: Viuit Dominus, soror me Iulia,

Auget ieiunium ob amorem castitatis. Obedientie

lia, si iusserit Domina Abbatissa, tota hebdomada ne panem quidem sumam, donec eum Domino adiuuante superem. Ad quæ Iulia: Equidem, ait, totius hebdomadæ in ediam ferre non possum, tu si potes in terris & in cælis beata eris. In hoc vero monasterio nulla hæctenus totam septimanã absq; cibo transigere potuit, dempta Domina Abbatissa. Deinde iterum ad Abbatissam veniens Euphrasia, cõfessa est nocturnam dæmonis tétationem, rogauitq; eam vt liceret ei tota hebdomade ab omni cibo abstinere. Cui Abbatissa. Fac, inquit, filia quicquid te posse videris, & Deus omnipotens, qui te creauit, robur addat tibi, & largiatur ex illo cruento hoste victoriam. Itaq; tota cœpit septimana se inedia conficere, nec tamen quicquam de psallendi officio remittere, nec fororum ministeria præterire: adeo vt omnes eius tolerantiam, simulq; perseverantem formæ elegantiam mirarentur. Porro diabolus odio inflammatus in Euphrasiam, quadam nocte phantasmata & errores sæculares immisit. At illa repente exiliens, seseq; consignans egressa est foras, stansq; sub dio, expandit manus suas in cælũ, rogauitq; Deum vt ab ipsa malignum dæmonem amoueret. Interim Abbatissæ nunciatur Euphrasiam agere sub dio. Illa quamprimum eo properauit, dixitq; ei: cõfirmet te Deus, & det tibi tolerantiam in timore suo. Omnes quoq; sorores orabant Deum pro illa, & cõdolebant iuuentuti eius. Erat enim anno-

rum

Tota septimana à cibis abstinet.

rum circiter viginti quinque. Cum autem in decimum usque diem sic stetisset, oravit Abbatissa cum sororibus, eius patientiam volens explorare. Ut autem dies triginta completi sunt, mirari coepit Abbatissa, dixeruntque ei sorores; Euphrasiam ad exemplum ipsius per quadraginta dies in ea statione perseverare statuisse. At illa respondit: Dominus illam confirmet & corroboret. Quin etiam supra quadraginta, alios quinque dies adiecit, sed tandem nimiam debilitata exanimi similis in terram concidit. Abbatissa vero cibum illi offerens ait: Filia mea Euphrasia, sume hanc escam in nomine Domini mei Iesu Christi. Quasumpta vires recepit, Dæmon itaque magnitudine tolerantiae confusus, nequaquam ad id genus tentationum redire voluit. Cætera ipsius certamina & miraculorum gratiam vide sis apud Suriū. Legat hæc castus & castior fiat.

*45. diebus
ieiunia per-
manet.*

EXEMPLVM PVERITIE S. CVTHBERTI Lindisfarnensis Episcopi ex ea quam auctore S. Beda, habet Sur. 20. Martij.

Tom. 2.

Vir Domini Cuthbertus, ab ineunte adolescentia rerū diuinarum cōtemplatione mirificè delectatus, monasticam vitā summè diligebat. Cum autem puer ad huc, & ingenij acumine, & mira agilitate membrorū præditus, puerilibus ludis ac certaminib⁹ (vt fert illa ætas) admodū deditus esset, & alios ferè omnes

F 4 dexte-